

Dette Valg foretoges uden Affstemning.

Valgte bleve paa Formandens Forslag: Holstein-Ledreborg, Pingel, Brandes, H. Holm, Falkenstjerne, Lauridsen, N. S. Varsen, Wlem, Taubert, Christian Jensen, Dalsgaard, Scharling, Dinesen, Hedemann, N. Andersen (Christed Amts 3die Valgtreds).

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Straffeanbaret efter Forordningen 5te September 1794 § 5 og Lov af 3die Marts 1854.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 648).

Der var intet Vindringsforslag stillet.

Lovforslagets eneste Paragraf samt Spørgsmaalet om dets Overgang til 3die Behandling fattes til Forhandling under Et.

Justitsministeren (Melleman):

Da denne Sag var til første Behandling, var der, som de Herrer ville erindre, Ingen, der tog Ordet. Jeg havde ventet, at Nogen vilde have taget Ordet enten paa Forslagsstillerens Vegne eller iøvrigt, men dette stete ikke, og jeg selv kom ikke til at yttre mig over Sagen, idet jeg blev overrasket ved denne pludselige Slutning af Debaten, som jeg ikke havde ventet mig. Jeg tror derfor, at jeg nu maa udtale mig angaaende mit Standpunkt og min Stilling til Lovforslaget, for at der ikke skal eksistere nogen Tvivl i den Henseende. Vel kunde man nok af min tidligere Stilling til lignende Lovforslag eller til Lovforslag, der gik i den Retning, slutte sig til, hvorledes jeg vil stille mig til dette, men jeg vil dog finde det nødvendigt at udtale mig noget nærmere derom, saameget mere som der jo er blevet yttret ved dette Lovforslags Forelæggelse, Noget angaaende dets Mening, som efter min Opfattelse i det Mindste slet ikke fremgaar af Lovforslagets Ord. Jeg kan ikke skjønne rettere end, at naar dette Forslag maatte blive til Lov, vil det i Virkeligheden være ensbetydende med Ophævelsen af Kvaksalveristraffen. Det, at Kuren ikke har medført skadelige Følger for den Syge, er nemlig Noget, der næsten

altid er tilfælde. I de Kvaksalverisager, som vi have haft, vil man næsten altid finde udtalt i Dommen, at det ikke er oplyst, at den brugte Behandling har haft skadelige Følger for den Paagjældende, og for at statuere noget Saadant, maatte der jo ogsaa føres Bevis i saa Henseende. I Almindelighed lyder Dommen som sagt paa, at det ikke er oplyst, at Kuren har haft nogen skadelige Følger for den Paagjældende, og dette er ogsaa i de fleste Tilfælde forsaavidt temmelig indlysende, som de Midler, der ses at have været anvendte, i Almindelighed enten ere overtroiske Midler, eller forsaavidt de bestaa i Benyttelsen af Lægemidler, bestaa i Benyttelsen af ganske uskyldige Ting, som ikke kunne have Virkning enten til den ene eller den anden Side. I den nyere Tid ere disse magnetiske Manipulationer blevne en Methode, der ofte benyttes. Hvorvidt, de have Betydning i lægevidenskabelig Retning, skal jeg ikke udtale mig om, men kun i Forbigaaende bemærte, at hvis virkelig Hypnotismen og Magnetismen have Betydning som Lægemidler, ville jo de autoriserede Læger kunne benytte disse Metoder lige saa vel som Andre, saa meget mere som Udøverne af disse Metoder selv ved alle Leiligheder sige, at Methoderne ere saa simple, at de kunne anvendes af Enhver eller saa godt som Enhver. Altsaa kunne de da ogsaa anvendes af Lægerne. Jeg tror derfor, at en Lov, der kun straffer Kvaksalveri, naar det maa antages, at Kuren har medført skadelige Følger for den Syge, vilde omtrent blive ensbetydende med Ophævelsen af Kvaksalveristraffen. Jeg har gjenmænt alle de Kvaksalverisager, der have været for i Høiestret i de sidste 10—11 Aar, og det er min Overbevisning, at naar en saadan Lov gjaldt, maatte man være kommen til Frifindelse i alle disse Sager. Det, som efter min Mening er den vigtigste Betænkelse ved at gjøre noget Saadant, hvorved man væsentlig rokker ved den bestaaende Medicinalordning her i Landet, er jo det, at saa tabe næsten alle almindelige medicinale Foranstaltninger deres Grundlag. Derjom Andre end autoriserede Læger som Regel befatte sig med at tage Folk under Kur, saa, ville f. Ex. alle Foranstaltninger til at forebygge Epidemier eller andre smitsomme Sygdomme komme til at miste deres Grundlag. Disse Foranstaltninger, f. Ex. Epidemiloven eller Loven, der sigter til at forebygge Udbredelse af Syfilis, hvile jo paa den Forudsætning, at den Syge, i Reglen i alt Fald, kommer i Forbindelse med en autoriseret Læge, som blandt Andet er istand til at kjende Sygdommen, er istand til at bedømme, at det er